

[Knuud Kristensen.]

som man har Udsigt til at slutte i den nærmeste Fremtid om Indkøb af Varer i Udlandet, opfyldes. Det er altsaa paa den ene Side en Kontrolforanstaltning, der skal sikre, at disse Handelsaftaler og Overenskomster opfyldes. Men paa den anden Side skal Importøren hos Udvalget kunne faa Oplysning om, hvilke Varer der paa de forskellige Tidspunkter er givet Løfte om kun at indkøbe fra visse fremmede Lande, og fra hvilket Land han altsaa er forpligtet til at aftage dem.

I § 6 har vi indføjet de Bestemmelser, som vi mener det er nødvendigt og rimeligt at indføre i en saadan Lovgivning af beskyttelsesmæssig Karakter. Vi har dør sagt, at de, som i denne Krisetid er haardest ramte, og mest trykkede under Hensyn til Prisfaldet, kan faa en Hjælp gennem disse Foranstaltninger. Vi finder det ganske urimeligt, at den hidtidige Praksis skal opretholdes, hvorefter det, som jeg tidligere har paavist, netop er det modsatte, der finder Sted. Jeg kan ikke tænke mig, at der virkelig skulde være noget fordomsfrit og rettænkende Menneske, som vil finde det rimeligt at opretholde privilegerede Produktionsgrene her i Landet, som skal have en Fortrimsstilling paa hele det eksporterende Erhvervs Bekostning. Det forekommer mig, at alle maa være enige i, at en ligelig og rimelig Erhvervspolitik er, hvad vi maa tilstræbe, og intet Erhverv kan gøre Krav paa at faa en privilegeret Stilling. Det er ganske klart, at ved Bedømmelsen af, om saadanne Forhold er til Stede, kan i visse Tilfælde ogsaa et Skønsmoment komme i Betragtning. Det kan blive noget af en Skønssag, om et Erhverv er i en saadan Situation, at det er haardere ramt end de øvrige Erhverv og derfor kan have Krav paa at faa rakt en hjælpende Haand, eller om dette ikke er Tilfældet. Derfor har vi ment, at det var rigtigst, om Afgørelsen af et saa vigtigt Spørgsmaal, som kan gribe saa dybt ind i Erhvervslivets Vilkaar, og som til syvende og sidst ogsaa angaar Lovgivningsmagten, ligger hos Rigsdagens Valutaudvalg, hvor jo efter vort Forslag Rigsdagens forskellige Partier er repræsenteret, saaledes at en Afgørelse i dette Udvalg ogsaa vil være noget af et Fingerpeg i Retning af, hvordan Rigsdagen vilde afgøre disse Sager. Men vi finder det endvidere rimeligt, at der, hvis et Mindretal paa mindst to Medlemmer ikke kan godkende det, der foreslaas, hvis der altsaa er betydeligt divergerende Opfattelser derom i Udvalget, bliver en Mulighed for, at det

paagældende Forslag kan blive behandlet paa fuldt ud parlamentarisk Maade ved, at der da skal fremsættes Forslag her i Rigsdagen om de Foranstaltninger, der skal træffes. Dette skal altsaa ske, hvis der er Uenighed inden for Valutaudvalget og mindst to Medlemmer af dette er imod en Beslutning, som Flertallet træffer.

Vi har i vort Forslag foreslaaet opretholdt et Valutaudvalg. Vi finder, at naar dette virkelig faar Indflydelse paa Lovgivningens Administration, naar det virkelig faar noget at sige, saa kan det have sin Berettigelse. Men paa den anden Side mener vi, at naar Valutaudvalget, som efter Regeringens Forslag i Virkeligheden ingen Myndighed har, men nærmest kan betragtes som, ja, man kan saamænd godt sige tids-spildende, saa er det ikke en Institution, som har nogen væsentlig Betydning, og i saa Tilfælde vil det være rimeligt at lade det falde. Men vi har, som sagt, stillet Forslag om, at Udvalget skulde opretholdes under den Forudsætning, at det virkelig faar nogen Indflydelse paa de Sagers Afgørelse, som her kommer i Betragtning.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger til Flertallets Betænkning. Paa Betænkningens første Side, 2den Spalte, udtaler Flertallet, at det finder, at det er en national Pligt for Mindretallet at vise god Vilje og være med til at gennemføre det Lovforslag, som de har stillet Forslag om. Jeg finder, det er en mærkelig Udtalelse: det skulde være en national Pligt for os at hjælpe til at gennemføre en Politik, som vi mener er bunduretferdig og samfundsskadelig, det skulde være en Pligt at hjælpe de Herrer til at faa deres Politik gennemført! Kan de ikke selv gøre det? Er de ikke selv i Stand til at udforme deres Forslag, er det beklageligt, men at vi skulde bidrage til at skaffe deres Forslag den rigtige Form og søge Gennemførelsen deraf lettet, naar vi mener, at Forslaget som saadant er til Landets Skade og til Erhvervslivets Undergravning, forekommer mig et stift Stykke. Og jeg tillader mig at spørge: Har de nuværende Regeringspartier nogen Sinde som Oppositionspartier følt det som en national Pligt at hjælpe Venstre og Konservative, da de havde Flertal, til at gennemføre en Politik, som det daværende Mindretal, de nuværende Regeringspartier, ansaa for at være Tilbageskridt eller til Skade for Samfundet? Har de nogen Sinde følt det som en national Pligt at faa gennemført en